

РЕШЕНИЕ

№ 1716

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер 71 по описа за 2022 година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 339 от 06.01.2022 г. по описа на Административен съд – София - град /АССГ/ от „Столична Община“, чрез юрк. Д. Ц. с адрес за призоваване: [населено място], [улица] срещу Решение № 20116994 от 17 май 2021 г., постановено по НАХД № 17114 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 308118/12.04.2017 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл. 35, ал.7, т.1 от Наредбата за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) на М. Й. К., ЕГН: [ЕГН] е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.18, т.1, б. “а“, б. “б“, б. “в“ и чл. 35, ал. 1, във вр. с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът оспорва изводите на районния съд, че в случая неправилно нарушителят е наказан за нарушение по НРУПОГТТСО и в АУАН не е достатъчно точно описана

фактичката обстановка, като излага подробни съображения в тази насока. Счита, че неправилно въззивният съд е приел, че АНО е следвало да приложи ЗАВП, вместо НРУПОГТТСО. Моли съда да отмени въззивното съдебно решение и да потвърди процесното НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В. с пълномощно по делото, която поддържа касационната жалба. Моли съда да потвърди НП в цялост, като вземе предвид по-благоприятната санкция към момента с изменение на нормативната база, а именно – 50 лв.

Ответникът М. Й. К., редовно призована, в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Ц. счита касационната жалба за основателна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 16.03.2016 г., около 17:50 часа, М. Й. К. пътувала в автобус № 314 с инв. № 3618 с посока на движение бл. 327 „М. – 3“, район „М.“. На същата дата, в 17:50 часа след спирка „144 СОУ“, свидетелят С. К. С. на длъжност „контрольор по редовността на пътниците“ към [фирма], извършил проверка по редовността на пътниците в същия автобус, в който пътувала и жалбоподателят М. К.. При извършената проверка на М. К. в автобуса, било установено, че същата пътува без редовен превозен документ – без билет за еднократно пътуване или карта за пътуване. К. посочила, че на спирката не е имало откъде да си закупи билет, поради което и е търсила точни пари за закупуване от водача на превозното средство. Свидетелят С. предложил на К. да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, а К. отказала, без да посочи причина.

Свидетелят С. К. С. съставил АУАН с бл. № 308118/16.03.2017 г. срещу М. Й. К. за извършено от последната нарушение по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“, вр. чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО. АУАН бил предявен на М. К., която отказала да го подпише, а отказът и бил оформен с подписа на един свидетел. Въз основа на съставения акт било издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до неяснота за какво точно е санкциониран нарушителя – посочени са три различни хипотези на разпоредбата на чл. 18 от

НРУПОГТТСО. Наред с това е приел, че НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд, поради което не следва да бъдат повтаряни.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 16-и състав.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Следва да бъде посочено, че настоящият съдебен състав констатира, че в случая е изтекла абсолютната погасителна давност, изключваща отговорността на нарушителя, предвидена в чл.81, ал.3 от НК вр. с чл.11 от ЗАНН, а именно - 4 години и 6 месеца. Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 година- О. на НК на ВКС и ОСС II колегия на ВАС, с т.2 от него се приема, че разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Съобразно чл.81, ал.3, във вр. с чл.80, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по чл. 80, ал.1, т.5 от НК, като този срок започва да тече съобразно чл.80, ал.3 от НК, от довършване на деянието. В конкретния случай деянието е извършено на 16.03.2016 година. Срокът по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК от четири години и шест месеца за това деяние се явява изтекъл на 16.09.2021 г. Предвид това касационният съд намира, че са налице основания за прилагане на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК, във връзка с чл.11 от ЗАНН.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Волен от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, втори касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20116994 от 17 май 2021 г., постановено по НАХД № 17114 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

